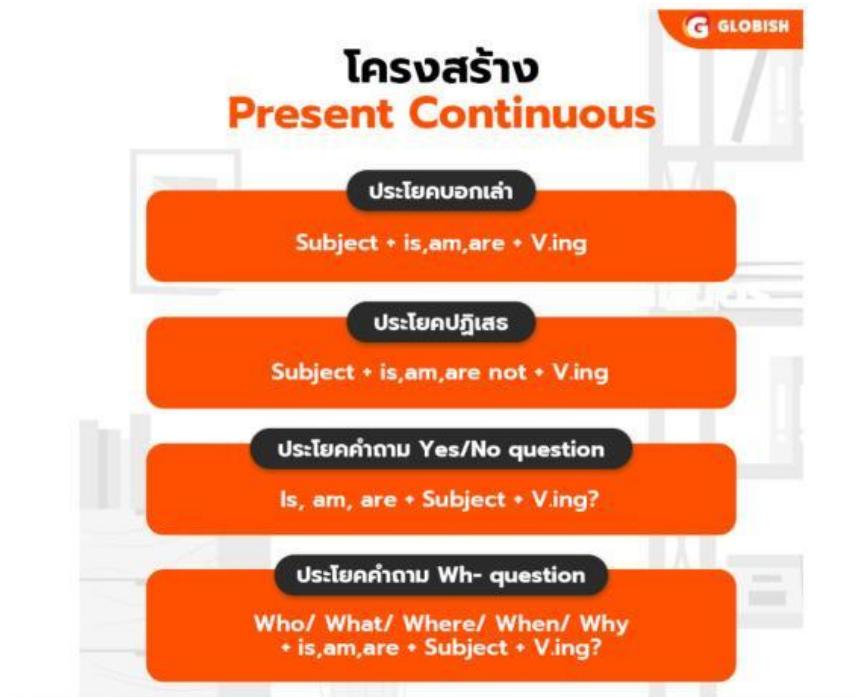

Present Progressive or Present Continuous

โครงสร้าง
Present Continuous

- ประโยคบอกเล่า
Subject + is, am, are + V.ing
- ประโยคปฏิเสธ
Subject + is, am, are not + V.ing
- ประโยคคำตาม Yes/No question
Is, am, are + Subject + V.ing?
- ประโยคคำตาม Wh- question
Who/ What/ Where/ When/ Why + is, am, are + Subject + V.ing?

วิธีการใช้ Verb to be “ Is, Am, Are ”

1. “Is” ใช้กับประธานที่เป็นเอกพจน์ เช่น (He, She, It) ตัวอย่างประโยค:

She is a doctor. (เธอเป็นหมอ)

This movie is interesting. (ภาพยนตร์เรื่องนี้น่าสนใจ)

He is not here right now. (เขายังไม่อยู่ที่นี่ในขณะนี้)

2. Am ใช้กับประธานที่เป็น “ I ” เท่านั้น ตัวอย่างประโยค:

I am happy. (ฉันมีความสุข)

I am not ready yet. (ฉันยังไม่พร้อม)

Am I late? (ฉันมาสายไหม?)

3. Are ใช้กับประธานที่เป็นพหุพจน์ เช่น (You, They, We) ตัวอย่างประโยค:

They are my friends. (พวกเขาระบุเพื่อนของฉัน)

Dogs are loyal animals. (สุนัขเป็นสัตว์ที่ภักดี)

หลักการเติม -ing ที่คำกริยา

1. คำกริยาทั่วไปเติม -ing ได้เลย เช่น

send → sending buy → buying cry → crying eat → eating

go → going wait → waiting

2. คำกริยาที่มีตัวสะกดตัวเดียว และตัวสะกดตัวเดียว ให้เพิ่มตัวสะกดอีก 1 ตัว แล้วเติม -ing เช่น

get → getting sit → sitting stop → stopping swim → swimming

3. คำกริยาที่ลงท้ายด้วย e ให้ตัด e ทิ้ง แล้วเติม -ing เช่น

give → giving come → coming drive → driving move → moving

smoke → smoking write → writing

4. คำกริยาที่ลงท้ายด้วย ie ให้เปลี่ยน ie เป็น y แล้วเติม -ing เช่น

die → dying lie → lying

5. คำกริยา 2 พยางค์ มี 2 กรณี คือ

5.1 ถ้าเน้นเสียงหนักที่พยางค์หลังให้เพิ่มตัวสะกดอีกหนึ่งตัว แล้วเติม -ing เช่น

admit → admitting defer → deferring

5.2 ถ้าเน้นเสียงหนักที่พยางค์หน้า ให้เติม -ing ได้เลย เช่น

suffer → suffering offer → offering edit → editing

หลักการใช้

1. ใช้กับเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น สามารถมี Adverb of Time หรือคำจำกัดเวลาในประโยค เช่น

Now ตอนนี้ Right now ตอนนี้ At the moment ในตอนนี้

Still ยังคง Currently ตอนนี้

4. She is coming to my house tomorrow. (เธอจะมาบ้านฉันพรุ่งนี้)

5. I'm going to bed now. (ฉันจะไปนอนแล้ว)

6. I'm leaving now. (ฉันจะไปแล้ว)

กริยาที่ใช้กับ Present Continuous ไม่ได้

1. กริยาที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น

believe เชื่อว่า	love รัก	feel รู้สึก	suppose สมมติว่า	imagine นึกคิด
hate เกลียด	want อยาก, ต้องการ	remember จำได้	know รู้	see เห็น, เข้าใจ
like ชอบ	dislike ไม่ชอบ	think คิดว่า	prefer ชอบมากกว่า	

2. กริยาที่เกี่ยวกับประสาทสัมผัสด้วย 5 เช่น

appear ปรากฏ	hear ได้ยิน	look ดูเหมือนว่า	seem ดูเหมือนว่า	smell ได้กลิ่น
taste รู้สึก				

3. กริยาที่ใช้แสดงความเป็นเจ้าของ เช่น

have มี own ของ belong เป็นของ